

קהילתנו

ברור היל

כ"ד בחשוון תשע"א, נובמבר 2010

סתיו

חילים: שמשון חלפי

כבר שוקעת העיר בשתיקה עמוקה,
עוד נושא בליבו סן תפילה עתיקה,
עוד נושא בליבו, אך לשוא, אך לשוא -
סתיו...סתיו...סתיו...

עייפים ולאים בגנים הצללים,
והכל כה דומם, נעתקו החילים,
כבר איננו אוהב, האחד שאהב -
סתיו...סתיו...סתיו...

כבר נושרים העלים בשדרות וגנים
כבר רוכבות במרום שיירות עננים,
וכוכב אחרון שם נחבא אל כליו -
סתיו...סתיו...סתיו...

כבר יצאו לדרכן אחרוני ציפורים,
ונשאו הן איתן אחרוני השירים,
ופורט רק הרוח באלפי סיתריו -
סתיו...סתיו...סתיו...

מפליגות אוניות בימים רחוקים,
מפליגות, מפליגות אל האין אופקים,
נאבק, לא יכול עוד הים לגליו -
סתיו...סתיו...סתיו...

דבר הקורא

למערכת הצטרף חבר חדש וחרוץ – דמיאן סינגר, עיתונאי במקצועו, שתרם חלק משמעותי בכתובים ועל כך אנו מודים לו מאוד. עוד רציתי להודות לעודד פלוט, איש עם עין חדה ואוזן קשובה שתורם רבות לגימור ולתוצאה שלפניכם. עליזה בנדקובסקי וצביה בר-נתן שוב טרחו ועמלו על התמונות, תודה לכן!

נשמח לקבל מכם משובים, הצעות, או פניות למייל המערכת. אל תהססו, מדובר בעיתון קהילתי ובטוח שכל אחד ואחת מכם יכולים לתרום בכתב או בתמונות מעולמכם הפרטי, העשיר בוודאי בניואנסים, שמחות, הפתעות ויצירה או במילים אחרות: ניסיון חיים.

שלכם,
איילה שניר

050-3130593
ayalasnir@gmail.com

גיליון מספר שתיים של הקהילתון יוצא בסתיו. ראשית, אנו מקווים שהגיליון השני של העיתון יערב לחיככם לפחות כמו הראשון, שזכה לתגובות חמות, ושנית כדי שלא תתלוננו על קוצר יריעה הוחלט להרחיב את העלון בכמה עמודים נוספים.

מטבע הדברים מתווספים מדורים ופינות חדשות. איש לא פנה והציע נושאים למאמר דעה ולפיכך המדור לא יופיע בשלב זה. בהמשך לרוח ההתחדשות המנסבת בברור-חיל, בחרנו לשים דגש בגיליון על נושא החינוך. הכתבה המרכזית בעיתון היא ריאיון עם רכזת החינוך החדשה, הדס פלג. כמו כן מוגשים דברי מינהלת החינוך החדשה, ששופכים אור על כוונותיה ועל פעילותה הרבה והמבורכת.

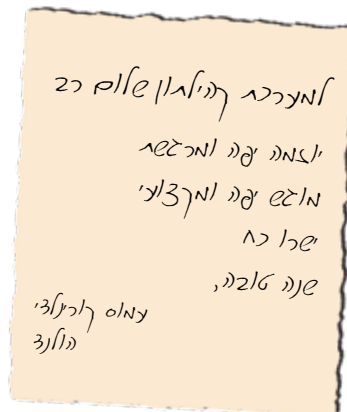

בצילום: חזית גן 'ורה' המחודשת

קוראים כותבים

כתובתנו במייל:
kehilaton1@yahoo.com

העלון מופיע בצבע גם באתר האינטרנט של ברור חיל בכתובת:
www.brorhail.org.il

קהילתון - עלון קיבוץ ברור חיל
עורכת ומפיקה: איילה שניר
חברי מערכת: משה בנדקובסקי,
דמיאן סינגר וגליה קריב.
עיצוב גרפי: מיכל לויט - ניר יצחק
הדפסה: דפוס סתי

חברי אגף האגודה הקהילתי

מנסה לטפל כמיטב יכולתי בכל פנייה אלי, לא תמיד אני מצליח לתת תשובות מספקות אך תמיד אני מתייחס בכבוד ראש ובכבוד לפונים אלי. סבלנות, שלי ושל הפונים, היא שם המשחק. לא נצליח

לאחר שנקבל את תוצאות השאלון שהועבר לכל האוכלוסייה, נוכל להכין תקציב שבו יבוא לידי ביטוי סדר העדיפויות של אוכלוסיית הישוב. לפני סיכום התקציב ולאחר שנקבל את נתוני השאלון, נכנס אסיפה של חברי האגודה במהלך חודש נובמבר כדי לשמוע ולהעביר מידע על האפשרויות העומדות בפנינו במסגרת התקציב עליו יוחלט, לפי הערכתי, בתחילת חודש ינואר-2011.

עיקר ההתמקדות שלנו כיום, הינה היערכות ובניית מערכת החינוך לאחר המעבר מאחריות הקיבוץ לאחריות האגודה.

מנהלת החינוך עושה ימים כלילות בבניית מערכת מתפקדת כהלכה עם תכנים חינוכיים ועומדת בפני שלל של בעיות ונושאים הדורשים פתרונות לתפקוד יעיל ואיכותי של המערכת.

הכנתם הפיזית של בתי הילדים בגיל הרך כמעט נסתיימה, חלקה גם ביוזמתם ובעזרתם של ההורים, ואנו מברכים על כך. מבני החינוך של ילדי בית הספר ובני הנוער, מא' עד י"ב, זקוקים ל"מתיחת פנים" בעלות של עשרות אלפי שקלים! כל הנדרש הוכן בכתב כמויות ויצא למכרז לקראת ביצוע במימון הלוואה מהקיבוץ.

עם קבלת תוצאות המכרז, נדע מהו הסכום הנדרש לביצוע השיפוצים. לפני הביצוע, ובתאום עם מנהלת החינוך, נבדוק היטב את "הביקוש" למערכת החינוך המשלים ע"י ההורים. נכון לכתיבת שורות אלו, איננו יודעים את כמות הילדים שמעוניינים לקבל את השרות ואם נשפוט לפי מספר המשלמים עד היום, נצטרך לשקול היטב את המהלך להשקעה כספית כה גדולה שלא יהיה לה כיסוי...

במקביל, החלו ההכנות לתקציב 2011. במשך השנה למדנו ואיתרנו את הטעון שיפור ושינוי.

עבודות הפיתוח של תשתיות השכונה הקהילתית, כולל הנוי, אמורות להתבצע כבר בחודשים הקרובים. כולי תקווה שלוח הזמנים שהועבר אלינו אכן יתממש ובזמן הצפוי...

לפתור בעיות מצטברות של שנים, תוך שנת הפעילות הראשונה שלנו כאגודה!

לאחר שעברנו בשלום את עונת הרחצה בבריכה (לאחר תיקונים הכרחיים לעונה), אנו יוצאים למכרז חוזר ל"שיפוץ הגדול". לפי הלו"ז המשוער העבודה תתחיל בחודש פברואר 2011 בתקווה שעונת הרחצה הבאה תיפתח עם בריכה משודרגת וברמה אחרת לה היינו מורגלים.

בעבודתי היום יומית, אני נתקל בהרבה בעיות, שאלות ולעיתים אף בהתרסות מהחברים על תפקוד כזה או אחר של גורמים במערכת השרות המוניציפאלי הנדרש. אני

בבניית מערכת מוניציפאלית מושכלת, אין קיצורי דרך, זהו תהליך מתמשך ולהרגשתי, בכוון הנכון. כמו שכתב המשורר: **"פנינו אל השמש העולה..."** בואו ננסה לממש זאת.

גיא שמי (שמיל)

052-3964273
giora_shemi@kfar-aza.org.il

מינהלת החינוך - שאלות ותשובות

מיהי ומהי מינהלת החינוך?

המינהלת נבחרה ע"י ועד האגודה על מנת להוביל וללוות ציבורית את עבודת מערכת החינוך בברור חיל. התאריך הרשמי של תחילת עבודתנו היה ב-1 בספטמבר- המועד בו מערכת החינוך עברה לאחריות האגודה הקהילתית. עם זאת, התחלנו את תפקידנו בצורה לא רשמית בסוף יוני, כאשר הוטל עלינו לבחור רכזת חינוך חדשה למערכת. עם סיום תפקידה של עירא ועד כניסתה של הדס פלג לתפקיד, התגייסנו כדי לטפל בנושאים הדחופים שעמדו על הפרק.

מי הם חברי מינהלת החינוך?

חברי המינהלת הם אנשים שהתנדבו לעשייה מתוך ראיית חשיבות קידום וטיפוח החינוך בקהילה שלנו, ועם הרבה מוכוונות להשקיע מחשבה וזמן על מנת לשמר את הראוי לשימור ולשפר ולשנות את הנדרש. חברי המינהלת הם: סיגל פיינגלרנט, אביבה קרן, אייל רדא, ניבה בן שושן, ארנית רוזנבלט, טלי פלוט ונציגי הוועד: יונתן דקל ועינת מדמון.

מהם תפקידי המינהלת?

המינהלת הגדירה את תפקידיה יחד עם ועד האגודה והם כוללים:
* הובלת הגדרת החזון, מטרות ויעדי מערכת החינוך.
* תכנון המערכת בראיה רב שנתית: צוותים, תכנים, מבנים, מס' ילדים וכד'.
* הגדרת תפקיד ובחירת מרכזת החינוך.
* ליווי ובקרה של עבודת רכזת החינוך.
* טיפול בנושאים בעלי משמעות

ציבורית רחבה או הנוגעים למדיניות.

מה מנחה את עבודת המינהלת?

המינהלת פועלת על בסיס מטרות שנוסחו בעקבות עבודת "הצוות המוביל לשיפור תפקודה של מערכת החינוך". זהו צוות של הורים ואנשי מקצוע, שמיפה צרכים בקרב ההורים במהלך השנה שחלפה. בנוסף המינהלת מכוונת לצרכים העולים מהשטח במהלך עבודת היום יום.

איך פועלת המינהלת?

אנו נפגשים אחת לשבועיים או יותר, בהתאם לצורך. לפגישות מצטרפת באופן קבוע הדס פלג- רכזת החינוך. לאחר שגיבשנו את המסמך המגדיר את מטרות העל של המינהלת, גזרנו מתוכן תוכניות עבודה אותן אנחנו מקדמים בפגישותינו. בנוסף אנו דנים ומקבלים החלטות בסוגיות שונות העולות מהשטח. לרוב אנו מתחלקים לצוותי עבודה, כאשר כל צוות לוקח על עצמו משימה לקידום.

מהם הנושאים בהם עסקה המינהלת עד כה?

הנושאים העיקריים איתם התמודדנו עד עתה: הגדרת תפקיד ומטרות המינהלת ורכזת החינוך; בחירת רכזת חינוך; השלמת איוש הצוותים החינוכיים לקראת פתיחת שנת הלימודים; קידום תחזוקת המבנים והציוד; ליווי הצוותים עד כניסתה של הדס לתפקיד; מיפוי צרכים בגיל הרך ובגיל בית הספר; קידום שיפוץ מבנה נעליה לטובת ילדי זח"ט; תחילת בחינה של מבנה החינוך הבלתי פורמאלי ודרך הפעלתו; טיפול בנושאים שוטפים.

במה נעסוק בהמשך?

מעבר לליווי ההתנהלות השוטפת וליווי רכזת החינוך, בכוונתנו להתרכז בחודשים הקרובים בסוגיית הפעלת החינוך הבלתי פורמאלי, תוך שיתוף הורים. בהמשך נעסוק בתכנון המערכת בראייה רב שנתית, תוך התייחסות לצוותים, תכנים, תקציב ועלויות, מבנים, מס' ילדים בכל מסגרת וכד'.

ולמי התודה והברכה?

אנו מודים לשמיל ולחברי ועד האגודה התומכים בעבודתנו; לעירא על עבודתה המסורה לאורך שנים רבות; להדס שנכנסה לתפקידה במרץ ובתבונה; לצוותים המשקיעים בילדנו את הלב והנשמה; ולכל אותם הורים סבלניים ומשתפי פעולה, המבינים שלכולנו אותה מטרה - קידום ושיפור מערכת החינוך מתוך אמונה שהיא לב ליבה של הקהילה כולה.

חברי מינהלת החינוך

"החינוך הוא כור ההיתוך של הקהילה" ולכן אך טבעי שרוב הזרקורים מופנים אליו"

**איך יוצרים קשר עם הדס?
הטלפון שלה: 052-7711995.**

**ניתן להתקשר אליה
בשעות העבודה.**

**ימי א'-ד' בין השעות:
08:00-16:00**

פגישות עם הורים:

**ימי א' בין השעות:
11:00-20:00**

בתיאום מראש, כמובן.

שהמקום עבר ועובר עכשיו, עם המעבר לאגודה. הניהול הוא ה-א"ב להישרדות החינוך. אם זה לא ינוהל כלכלית נכון הוא לא יוכל להמשיך להתקיים. זוהי כותרת העל ומתחתיה ניצבת כל העבודה על המטרות ועל התכנים עם הצוותים. זוהי מעין פירמידה וצריך לעבוד על הכל ביחד.

באיזה מצב מצאת את המערכת?

אני חייבת להגיד, כאחת שמגיעה מבחוץ, שאני מלאה התפעלות. עם כל הרעש והדברים שקרו וקורים בקהילה עכשיו, מצאתי שהגיל הרך מטופל ומטופח, יש צוותים, יש בתיים, התשתית הפיזית אומנם בעייתית כי מדובר על מבנים ישנים מאוד. הגעתי שבוע לפני תחילת ספטמבר והמערכת תפקדה כאילו לא היה חופש, למרות כל בעיות הקליטה של הילדים החדשים. <<

הקלקר של הקיבוץ, ניהלתי את המחסן ואת המשלוחים ואחר כך עברתי לנהל את מחלקת הגבייה. בהמשך ניהלתי את גן האירועים של הקיבוץ כשש שנים ולאחר מכן שימשתי כמנהלת משאבי אנוש עבור קבלן חיצוני באינטל, שעבד בתחום הצנרת הנקייה. היו שם מעל 500 עובדים, מישראל וגם מחו"ל: מאירלנד, סין, רומניה וטורקיה. בשנה לפני שהגעתי לכאן עבדתי במרכז לנפגעות פגיעה מינית בבאר שבע, שבו כבר פעלתי כמתנדבת במשך חמש שנים. ריכזתי את כל מערך המתנדבות, את קו החירום ואת שיווק העמותה מול הקהל, במובן של העלאת הנושא למודעות ולאז דווקא איסוף כספים.

איך הגעת אלינו?

ביולי, כאשר סיימתי את עבודתי במרכז בבאר שבע, פנו אליי מברור חיל אנשים שמכירים אותי וששמעו עליי, והסכמתי להיענות לאתגר. בחשיבה שלי מאוד חשוב הצד הניהולי. המערכת כיום, מעבר לטיפול בספקים והעבודה מול אנשים, צריכה לספק את כל צרכי הלקוחות שהם ההורים והילדים. כדי להחזיק את זה כמו שצריך, דרוש ניהול טוב. אני מקווה שבעזרת כל הצוותים ומנהלת החינוך אנחנו נצליח.

והצד החינוכי?

לתחושת ולהבנתי, קיימת הרבה תמיכה מקצועית: עומדות לרשותנו פסיכולוגית ועובדת סוציאלית צמודות. יש גם את מערך הגיל הרך והבלתי פורמאלי במועצה, ודרך הפונקציות האלה מתקיים מערך של תמיכה, כל מה שהגננות והמטפלות זקוקות לו בפן המקצועי, הפסיכולוגי והייעוצי. צריך לנהל את המערכת גם מבחינת תכנים וגם להמשיך להתאים אותה לשינויים

עם תחילת השנת הלימודים התרחשו בקיבוצינו שני שינויים מהותיים במערכת החינוך: האחד מבני, עם מעבר האחריות על המערכת מהקיבוץ לוועד האגודה, והשני פרסונלי, עם סיום עבודתה של עירא בן-אמו ארגמן, לאחר שבע שנות כהונה בראש המערכת. לפיכך מצאנו לנכון לקיים שיחת היכרות עם מחליפתה. נא להכיר: הדס פלג, רכזת החינוך החדשה של הישוב.

מאת: דמיאן סינגר

קודם כל, הציגי את עצמך.

אני מקיבוץ משמר הנגב, נשואה באושר כבר 30 שנה ואמא לארבע בנות מדהימות, שהקטנה בהן התגיסה לא מזמן.

את בת הקיבוץ?

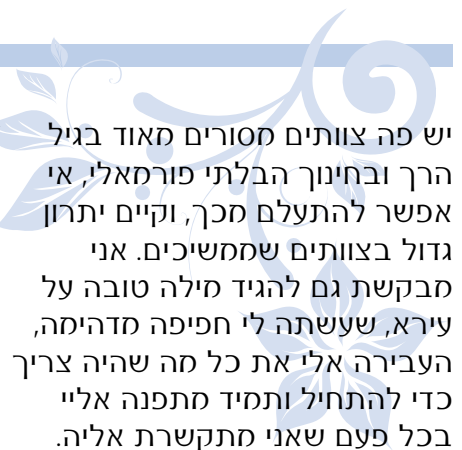
כן, כל חיי חייתי במשמר הנגב להוציא חמש שנים של עבודה בחו"ל.

איפה הייתם?

דרך משרד החוץ הגענו לטורקיה ולגרמניה. בעלי עבד שם בתחום הביטחון ואני עם סטודנטים יהודים, דרך הסוכנות היהודית. בגרמניה שימשתי כמזכירה של הנספח הצבאי בשגרירות.

האם את מגיעה מתחום הניהול או מתחום החינוך?

אני באה מתחום הניהול, מלבד ארבע השנים הראשונות בקיבוץ אחרי הצבא והחתונה, שבהן ניהלתי את תחום הנועזים בקיבוץ שלי. היה צורך לדאוג לחדרים, למרפאה ולבגדים - אלה היו עוד הזמנים של הלינה המשותפת. שימשתי גם כאשת הקשר עם בית הספר. אחר כך עברתי לתחום הניהול ובמשך תשע שנים עבדתי במפעל

יש פה צוותים מסורים מאוד בגיל הרך ובחינוך הבלתי פורמאלי, אי אפשר להתעלם מכך, וקיים יתרון גדול בצוותים שממשיכים. אני מבקשת גם להגיד מילה טובה על עירא, שעשתה לי חפיפה מדהימה, העבירה אלי את כל מה שהיה צריך כדי להתחיל ותמיד מתפנה אליי בכל פעם שאני מתקשרת אליה.

מהן המשימות בטווח הקצר?

צריך להתאים את המערכת לשינויים שהתחוללו כאן. חלק מהדברים לא נעשו, אולי בגלל שזאת רכבת נוסעת ולא עוצרים אותה. בסך הכל יש פה תשתיות אני חושבת שבעבודה משותפת וחשיבה משותפת על החזון שלנו אפשר לקיים מערכת חינוך נפלאה. עד היום הספקתי להעביר את נושא קניות הציוד ואת הארוחות לקבלנים חיצוניים וכך הוזלנו את ההוצאות בצורה משמעותית. מזמינים פעמיים בשבוע וכבר לא צריכים לרוץ כל רגע לכל-בו. בחינוך הבלתי פורמאלי התחלנו לעבוד עם יועצת פדגוגית ועם הדרכה. פעם בחודש היא תיפגש עם הצוותים על התכנים, על המטרות, על הגדרות תפקיד וכדומה, וגם לטיפול פרטני לפי קבוצות גיל ולדין בדברים הכוללים ששייכים לכל שכבות הגיל. פעם בשבועיים נפגשים איתי על תוכניות ההדרכה ועל בעיות היום יום. הבחנתי שחסרה מאוד המסורת הקיבוצית, הקשר לשורשי הקיבוץ, מה שאמור ליצור את הייחודיות שלנו. הייתה פה עשייה, קם פה יישוב עם היסטוריה ויש מסורות שחלקן אולי הלכו לאיבוד. חשוב ליצור הזדהות עם המקום, צריך לחזור לשורשים.

האם שוחחת עם רכזות של הישובים האחרים במועצה?

ראינתי את כל מרכזות הקיבוצים של המועצה כדי לעשות השוואה בין החינוך אצלנו לחינוך בישובים האחרים.

ומה גילית?

מצאתי שמצבנו לא רע בכלל, שהמחירים שלנו כמעט הנמוכים ביותר במועצה, שכולם נתקלים באותן בעיות ובסופו של דבר הכל תלוי מאוד בפרסונה שממלאת התפקיד ובנכונות שלה לקדם דברים הלאה עם הדרכה ורצון. מהמרכזות, שרובן ותיקות, שמעתי אמירה יפה מאוד. הן סיפרו לי שהיו כאן ולמדו מברור חיל כל מיני דברים, אז היה פה מה ללמוד כנראה. לפחות שלוש מהן ציינו שאימצו את המודל מברור חיל. נראה שדברים שרואים משם לא רואים מכאן.

ככה זה בדרך כלל...

אני חושבת שחלק מחוסר שביעות רצון או מהכעסים נובעים מהטלטלה שעוברת המערכת: המעבר לוועד המקומי, הישוב שגדל מאוד ויש בו כמה אוכלוסיות שונות. לכל אחד מגיע וכולם רוצים וצריכים לקבל את מה שהם רוצים. ייתכן שכל גוף רוצה אפילו משהו אחר.

לחלק מהאנשים המסורת הקיבוצית והחיבור למקום חשובים מאוד. יש אחרים שזה לא מעניין אותם והם רוצים שהילדים יקבלו דברים קונקרטיים. צריך להבין שהחינוך לערכים איננו מדיד, קשה למדוד את החינוך החברתי, שלא כבבית ספר, שם ידוע שבכיתה א' צריך ללמוד את לוח הכפל, או חיסור וחיבור או את האלף-בית, שהם מדידים. בחינוך הבלתי פורמאלי, מעבר לפעילויות מדובר בחינוך חברתי, כיצד הילדים לומדים להיות באינטראקציה עם הילדים האחרים, איך הם לומדים לקבל את השונה, איך הם לומדים את הקשר עם הסביבה...

אולי בכל זאת הנושא ניתן למדידה, למשל אם מחברים אותו לאלימות הפיזית והמילולית?

אלו הנושאים שאני רואה כחלק

מהדברים שאנחנו צריכים להתמודד איתם ביום-יום...

את לא מרגישה שזה שנים מתמודדים עם הנושא באותן הדרכים ללא הועיל?

אני לא באה עם מקל של קסמים. כן באתי עם אמירה מאוד ברורה, שיחד עם המדריכים וההורים 'נסחוב את העגלה'. הכוונה היא לתכנים הקשורים באלימות, באלימות מינית, שפה לא נקייה, כבוד למבוגר, קבלת השונה וקליטה. היה גוף שחי פה וזה הבית שלו ופתאום הצטרפו אליו אנשים וילדים אחרים ובעצם לא התקיים תהליך של קבלה. אני עושה את החיבור לנושא האלימות. אם מדובר במקרים חד פעמיים התגובה שלי כמנהלת היא טיפול משמעותי. אחר כך התגובה נעשית קיצונית יותר ומתקיימת שיחה כללית ובהמשך הקצנה של התגובה תהיה אולי נעילת הבית לשבוע או השעייה. כך נוקטים צעדים. הכוונה היא שעל הדגל שלנו יהיה כתוב 'לא לאלימות כן כבוד לזולת' ודרך העבודה השוטפת אנחנו נעביר את הדברים הללו. מבחן התוצאה הוא שנצליח לאורך השנה לגלות אפס סובלנות לאלימות ולזכות בשיתוף פעולה מצד ההורים. אם אקבל את המנדט לרוץ עם התכנים האלה קדימה, אנחנו נבנה את זה.

מהן הציפיות שלך מהתפקיד?

השאיפה שלי היא ליצור מערכת חינוך אטרקטיבית דיה שתמשוך הורים להביא את ילדיהם אליה. אני חושבת שהחינוך הוא כור ההיתוך של הקהילה ואך טבעי שרוב הזרקורים מופנים אליו. יש פה צוותים טובים מאוד ולמזלי קיים שיתוף פעולה מדהים עם מינהלת החינוך. יש פה דברים יפים מאוד. לפעמים צריך להסתכל גם על החצי הכוס המלאה.

חשוב ואקטואלי

מוזיאון לתולדות המחשוב

עדיין שואלים את הנכד/ה איך מפעילים את הדבר הזה? אחרים כבר מקימים מוזיאון! באירוע חגיגי שהתקיים בחברת AKOL (ענת קשב לשעבר) בתחילת אוקטובר, נפתח חדר תצוגה לתולדות המחשוב החקלאי בישראל. בטקס נשאו דברים רון שני - מנכ"ל החברה, שחר לוי - מרכז המשק שלנו ועודד פלוט בשם המועצה. בתצוגה מגוון פריטים מתחילת דרכו של המחשוב החקלאי: מסופונים, מקדד כרטיסים, מחשב ההשקייה

הראשון בארץ ומכשור משנות ה-80 וה-90. במוזיאון גם גלריית תמונות המשקפות את התקדמות הענף והחברה בשלושים השנים האחרונות.

החדר, שגם ישמש כחדר ישיבות, יאפשר העברת סדנאות שונות בנושאי מחשוב לקבוצות ילדים ונוער מהאזור ומחוצה לו. זו ההזדמנות להכיר את הטלפון הישן של פעם עם השפורפרת וחוגת המספרים! הקמת המקום התאפשרה הודות לתרומה מקרן גרשוני לקיבוץ ברור חיל ולחברת AKOL.

דמיאן סינגר

קונצרט באולם דורות

כדאי כבר לסמן ביומן: ביום שלישי ה-30 בנובמבר יתקיים הקונצרט השני של עונת הקונצרטים 2010/2011 באולם דורות. בתוכנית הפעם: "ארבעת המוצרטים המופלאים", ארבעה מלחינים גאונים שחיו באותה תקופה ארבע מדינות שונות ושהלכו לעולמם בשנות העשרים-שלושים לחייהם וזכו לכינוי "המוצרטים".

תזמורת נתניה - הקאמרית הקיבוצית, בניצוחו של שלו עדאל עם הכינור הסולן גלעד הילדסהיים, תבצע את הסימפוניה בדו מינור של המלחין השוודי יוסף מרטין קראוס, הקונצרטו לכינור מס. 4 ברה מז'ור, K.218, של וולפגנג אמדאוס מוצרט (דהיינו, המוצרט), הסימפוניה ברה של המלחין הבאסקי חואן אריאגה והסימפוניה ברה מז'ור, אופ. 25 של הצ'כי יאן וורישק.

הזמנת כרטיסים במשרד התזמורת, 09-9604757.

דמיאן סינגר

רק בריאוג

הנה בא הסתיו... עונת יצרני הטישו כבר כאן. כמו כוח חלוץ מגיעים הוירוסים כדי להכין את התשתית לבואו (או לא) של החורף... אז, בכדי לשמור על הבריאות (טפו טפו), הנה כמה טיפים לתקופה הקרובה, כאלו שאפשר ליישם בעזרת כמה עלים מהגינה (של השכן...):

1. כואב קצת הגרון: חולטים חופן גדושה של עלי מרווה ורוזמרין בכוס מים ומגרגרים כל שעה שעתיים. האמצים מזמנים בחום ללעוס כמה שיני שום ולהישאר בבית לבד! השום דרך אגב נמצא יעיל ביותר גם לטיפול בעודף שומנים בדם, כולסטרול גבוה ולחץ דם גבוה.

2. האף נוזל: לחלוט כף עלי אזוב בכוס מים ולשתות. אפשר להוסיף בשמחה מרווה, מנטה או זרעי שומר.

3. שיעול: סירופ בצל בדבש - בוחרים בצל בינוני, פורסים אותו בעדינות ולאחר מכן מרכיבים אותו בחזרה כשבין כל פרוסה נשים כף של דבש. לכסות את הצלוחית ולשים במקרר למשך 24-12 שעות. הבצל מפריש את נוזליו לדבש ואנחנו ניטול מהם בלי לחסוך, 2-3 כפות לפי הצורך.

4. אלרגיה: לפריחה על העור וצריבה בעיניים חולטים עלי סרפד

בכוס מים. אפשר להוסיף מעט פרחי חרצית, אבל זאת פורחת רק בסופו של החורף...

5. אינהלציה לפתיחת דרכי

הנשימה: להרתיח מים בסיר גדול ולהוסיף לו חופן של עלי הדס, חופן עלי מרווה, חופן קורנית ועלי איקליפטוס לימוני. לערבב, לקחת מגבת גדולה לכסות את הראש ולנשום בזהירות את האדים. למהדרין ולאמצים אפשר להוסיף גם כף שורש מרוסק של חזרת.

6. להורדת החום: חליטה של שורש גינג'ר עם עלי מנטה ועלי מליסה. הורדת החום תהיה מתונה

ותאפשר לגוף להתמודד בצורה טובה יותר עם המחלה.

שנהיה בריאים!

אסף קורן

אסף קורן, נטורופת ומומחה לצמחי מרפא. עוסק ברפואה משלימה משנת 2001, בעל קליניקות לרפואה טבעית בברור חיל ובמושב בית חנן, מרצה לרפואת צמחים במכללת רידמן ובמכללת גבעת וושינגטון.

הזכרון לחללי המלחמות, ובכלל את כל מי ששכחתי, ודאי ישנם כאלה. ללא המתנדבים הרבים לא ניתן היה להוציא לפועל את תכנית התרבות.

אני וועדת התרבות מצפים מהקהילה לשיתוף פעולה, להתנדבות להפקת משימות, להשתתפות פעילה באירועים ובכלל להגעה לאירועים עצמם. בחלק מהם מתבקשת הקהילה להירשם בלוח המודעות שליד הכל-בו. אני מבקש לכבד בקשה זאת ולהירשם בזמן על מנת שאוכל להיערך כראוי. כל מי שיכול, מוכן ורוצה להציע רעיונות או לקחת חלק בישיבות ועדת תרבות מוזמן לפנות אלי בכל עת.

עמי גל-און

050-8422214
054-2505811
Ami_g@brorhail.org.il

ההצטיינות השוטפת, אחסון ציוד קיים והבמה שכה חסרה לפעילות. הציפיות מוועדת התרבות רבות. לכן באחריותי להציע סל אירועים שיעמוד במיסוי ריאלי ויספק מענה בסיסי לצרכי הקהילה.

פעילות התרבות בברור-חיל מושתתת על מתנדבים ועל עובדים ארעיים בשכר. העובדים הלוגיסטיים שסוחרים ומפרקים את הציוד, מגישים ומנקים אחרי כל פעילות הם ילדי הנעורים שלנו שמקבלים תמורה קולקטיבית בעד עבודתם. אילן שניידר הממונה על התאורה, על ההגברה ועל נושא החשמל, מגיע ושותף לכל חזרה שנערכת, ואחראי על כל הציוד של מחלקתו.

יחד עם האחרונים אני חייב לציין את המתנדבים הרבים הלוקחים חלק בהכנת האירועים: דבורה היוז שלמרות עיסוקיה הרבים תמיד תיקח על עצמה את הכנת התפאורה. את מריו הירש שתמיד יטה שכם בסבלות של הציוד עם כלי רכבו המפואר. את הנוי, שהטרקטור היחידי בקיבוץ נמצא ברשותו והוא מעמידו לרשות התרבות תמיד. את המשתתפים בזמר, מחול ונגינה, את המתנדבים להכנת קטעי הריקוד והשירה. את אריאלה לוי שהחליפה את עינת מדמון בהכנת טקס יום השואה, את אודט גלובצקי שהחליפה את עירא בן אמו-ארגמן בהכנת טקס יום

תרבות היא מושג ערטילאי וגרנדיוזי, וקשה למצוא שניים שמשמעות מושג התרבות בעיניהם זהה. האם תרבות היא נימוסים והליכות? או קרנבלים וקונצרטים? תשובה ודאית וחד משמעית אין גם לי. מה שכן, ברור שכולם מסכימים כי צריך שתהיה תרבות. אוה! ובדיוק על זה אני מבקש לכתוב.

קוראים לי עמי ואני מנהל את נושא התרבות בברור-חיל זו השנה השמינית ברציפות. למה מנהל ולא מרכז? ישאלו הקוראים. מהסיבה הפשוטה שאין לי יומרה להגדיר מהי תרבות.

יחד עם צוות מתנדבים בוועדת תרבות (עודד פלוט, אלי אבוטבול, סיגל פינגרלנט ושרית גל-און זוגתי היקרה, שבעצם היא רכזת התרבות האמיתית), אנו משתדלים לבנות מסגרת אירועים שתכלול להבנתנו את צרכי תושבי ברור-חיל. צוות תרבות ברור-חיל עוסק בעיקר בפעילות מבוגרים (18 ומעלה) וחלקית בפעילות משפחות. מידי שנה אנו מרכיבים תכנית המתומחרת על ידי ומוגשת כהצעת תקציב התרבות לוועד האגודה לאישור (סעיף התרבות במס הקהילה).

השינוי בהרכב הדמוגרפי בישוב, כלומר ההרחבה וקליטת הבנים בקיבוץ, מעלה שאלות רבות לגבי אופי ותכני התרבות בברור-חיל,

פינת החוז' עזי

בפינה קטנה על מדשאה ליד בית הכנסת, מתנוססת ללא חת ציידת פרפרים אמיצה. שנים רבות היא עומדת שם בגשם ובשמש הקופחת, זקופה וקפואה, אוחזת ברשת בידי הברזל הדקיקות שלה, נחושה בדעתה לצוד פרפרים צבעוניים.

הציידת ניצבת על פרשת דרכים. מצידה האחד היא משקיפה על הבאים והיוצאים מבית הכנסת בשבתות ובחגים, בגדיהם חגיגיים וארשת פניהם מפויסת.

מצדה האחר היא צופה בילדים הרצים משתוקקים אל גן השעשועים ובהוריהם הרועים אותם תשושים מן החום העז, טרודים תדיר מעמל

היום, אך לעיתים גם נינוחים וחייכניים. דרוכה היא מביטה בילדים הפוסעים לסטודיו של מלי ויוצאים ממנו נלהבים עם כלי קרמיקה יפים, שמוגשים בידיים מוכתמות בצבע להורה גאה.

מכל צדדיה היא מוקפת בעצים ירוקים, גבוהים, המטילים צל ומארחים לה לחברה בכל עונות השנה. עם פריחת האביב היא עומדת לבנה וחגיגית בין שיחים פורחים בצהוב. ממש מולה - נמצאת הסדנה של אביה-יוצרה, האמן אריה קוטלר, שעיצב באהבה את דמותה בברזל בשנת 1979. מאז ראיתה לראשונה, לפני מעל לעשור, אני מביטה נפעמת בציידת הפרפרים המופלאה שכולה דיסוננס. מחד - קפואה לנצח על שמריה ומאידך - כמו בתנופה מתמדת. בשתי מילים: אמנות במיטבה.

איילה שניר

ספרים חדשים באכזא

סיפורת:

איש מבוקש מאד / ג'ון לה-קארה
חוקי מוסקבה / דניאל סילבה
ארוחת הערב / הרמן קוק
לבד בברלין / הנס פאלאדה - מומאץ
אנשי פאנפילוב / אלכסנדר בק
דפוק וזרוק בפרזי ובלונדון / ג'ורג' אורוול - מומאץ

ספרי עיון:

סילביה / רם אורן
שביל הנפש / חנוך דאום
ילדה / אלונה פרנקל
ירמיהו - גורלו של חוזה / בנימין לאו

ספרי ילדים ונוער:

מעשה בצב שרצה לעוף / שרה שמן
תמיד צעיר / בוב דילן
סיפורי נסיכות / ניקולה בקסטר
תעלומת המרקוז הנעלם / ננסי ספרינגר
סידון מספר אנדרסן / אפרים סידון

מומאץ: **"דפוק וזרוק בפרזי ובלונדון"**
מאת ג'ורג' אורוול בהוצאת כנרת.

הספר רואה אור בעברית בתרגום חדש, הוא מסמך נדיר ובלתי נשכח המתאר את מעגל העוני שאין להיחלץ ממנו, ומנציח את קורבנותיה של החברה המודרנית שלנו.

צוות הספרייה:

ויקי שטינבאום, רחל שניידר ודב שנער

גאונג אספיראט והפעם: משפחת פלוט

כשחזרנו משליחות בברזיל, מצאנו בקיבוץ שלושה דברים חדשים: חדר אוכל שעבר מהצריף למבנה הקבע, מפעל לייבוש ירקות – "דקו", ובריכת שחייה גדולה ויפה. אז כמו חבר נאמן, השתלבתי בשלושתם: הלכתי לעשות תורנות בחדר האוכל, ניהלתי משמרות ב"דקו" וקפצתי להתרחץ בבריכה...

אמיר פלוט

אני ועליזה רפפורט קיבלנו צירי לידה באותה תקופה. ניסים חביב לקח אותנו לבית החולים בבאר שבע במשאית ה"גוגנה-דין" וכל הדרך התחנן שנתאפק ולא נלד לפני הזמן. כשהגענו, אשפז מיד את עליזה ולי אמרו שאני יכולה לחזור בעוד כמה ימים. נשארתי, וילדתי תוך יום את מיכל, בתנו הראשונה (עליזה ילדה רק חודש לאחר מכן). כשחזרנו מבית החולים, ראיתי שלא לוקחים אותנו לחדר הקטן בצריף בו גרנו. בקשו ממני לחכות באוטו, ומשם ראיתי איך משלימים עבורנו צריף חדש, שיתאים למשפחה המורחבת. את התמונה של ז'בו מתקין את החלון בצריף-לא אשכח לעולם.

סוניה פלוט

אן הארכיון הברורנדו

לפני 16 שנה, ב-2 בנובמבר 1994, החלה במצרים בשעות הבוקר סופה שגבתה שם מחיר כבד בחיי אדם ובפצועים רבים. עשרים אלף איש פונו מבתיהם מסביב לאזור האסון. סופת הטרנדו הגיעה גם לאזורנו, חלפה על פני השפלה הדרומית והגיעה לצפון מערב הנגב. היא אופיינה באובך כבד, עלטה, סופות רעמים, אך במעט מאוד גשם

הסופה לא פסחה גם על ברור חיל. 503 עצים קרסו או נשברו וניזוקו, תשתיות הגינון, מדרכות ושבילים נהרסו והרפת נהרסה חלקית. נזק כבד נגרם לבתים רבים, לנשקיה, וחברי ותושבי הקיבוץ נאלצו

לבלות שלושה ימים בעלטה, ללא חשמל וללא מים. אחרי הסופה נאלץ צוות הנוי לכרות עצים וחצאי עצים שהיו מפגע בטיחותי וסיכון לציבור, אורנים שנשארו חשופים, למשל, היו בסכנת נפילה בשל גובהם. לנזקים לא היה כל כיסוי ביטוחי ולפיכך הוקמה במיוחד מנהלת שיקום איזורית כדי לסייע וללוות בשיקום ההריסות.

דברים שפורסמו בדפי המדע כתב מזכיר הקיבוץ דאז, חיים אורבוך, את הדברים האלה:

"הפעם לא אתייחס לנועאים שוטפים כי הכל מתגמד בהשוואה לסופה שבעוצמה בלתי רגילה עברה עלינו והעאירה מאחוריה הרס רב. בדרך נס לא היו פגיעות בנפש ועל נזקי רכוש יותר קל להתגבר. יש לציין לעבד מס' חברים שהתגייסו באופן יעיל ביותר לשיקום הנזקים ובמיוחד אריה קוטלר, נפתלי, חורחה, מרכזי ענפים ושירותים ואורן שריכז הפעילות. כמו כן לאוכלוסייה שהתנהגה למופת וקיבלה הפגיעות בהבנה ללא יצירת פאניקה. יש להודות על עזרתם המהירה של הנהלת המועצה האיזורית ובמיוחד לעי חרמש, שפועל במרץ רב לגיוס אמצעים לתיקון הנזקים. אני תקווה שתוך זמן סביר נוכל לסיים את הדורש שיקום ונחזור לנורמליזציה מלאה. כל המערכת תפקדה ביעילות מירבית ויש להתברך על כך."

משולחן המזכיר, 11 בנובמבר 1994, דף מידע מס' 19

הידעתם שיש לנו מועדון ותיקים?

חברים או של אורחים מבחוץ והכול בהתנדבות... באוקטובר החולף קיימנו פעילות לקראת ראש השנה שבה הופיעו ושרו אוהד פרץ וחגית חברתו.

אני שמחה על כך שלקחתי על עצמי את תפעול המועדון מאז תחילתו וכמובן שתמיד יש כיבוד! בהזדמנות זו ברצוני להודות גם לאלי אבוטבול על נכונותו התמידית ללוות אותנו בגיטרה בשעת הצורך. נשמח לקבל פניות ממי שרוצה להאיר עינינו בהרצאה מעניינת או להעביר פעילות במועדון.

גליה קריב
טל. 050-3130560

זה שמונה שנים נפגשים ותיקי הקיבוץ אחת לחודש למשך שעותיים בבית הכנסת לפעילות חברתית ותרבותית. את הרעיון הגה אברהם שנפלד בשנת 2002 כשכיהן כמזכיר הקיבוץ ומאז תפסה הפעילות תנופה והיא מתקיימת בקביעות כל השנים הללו.

אנו חוגגים בקביעות את החגים: בעיקר פסח וראש השנה וכן ימי הולדת מגיל 70 ועד 120! בפעילות משתתפים הותיקים וכשאחד מבני הזוג מגיע לגיל 70 מצטרפים "ותיקים חדשים". זוהי פעילות תרבותית מגוונת: שיחות על נושאים אקטואליים, פגישות חוויתיות ובהן דברים מפי

פינג' האג'כונים

מרק בצל / מייב שופטרמן

אנק קא טעים ואמין איים יום זאחוראי אאיגי

חומרים:

- 2 בצלים גדולים
- 100 גרם חמאה מלוחה
- חצי כוס קמח
- 1 וחצי כוס חלב
- 5 כוסות מים
- 3 כפות אבקת מרק בצל
- 1 כף אבקת מרק עוף
- מלח ופלפל לפי הטעם.

אופן ההכנה:

להמיס את החמאה בסיר המיועד למרק. לקצוץ שני בצלים גדולים ולטגן עד לגוון זהוב. להוסיף חצי כוס קמח ולערבב. צבע המרק נקבע לפי הגוון שאליו נגיע בערבוב הקמח. להוסיף 1 וחצי כוס חלב, 5 כוסות מים, 3 כפות אבקת מרק בצל וכף אחת של אבקת מרק עוף.

ברתיחה מוסיפים פלפל שחור לפי הטעם וקצת מלח. אחרי הרתיחה מחכים עוד 10 דקות ומכבים את האש.

כשהוא מתקרר המרק נקרש לכן בחימום חוזר יש להוסיף מים. כך נרוויח מרק חדש.

בתיאבון!

רוצים לספר לנו על פינת החמד שלכם או לשתף אותנו במתכון מנצח?
אנא כתבו ושלחו לנו למייל המערכת: kehilaton1@yahoo.com

זרקור - אשפחה חדשה

משפחת פרידמן

משפחת פרידמן יכולה להיכנס בקלות לרשימת "המשפחות האופטימיות ביותר בברור חיל". בשיחה עם אבי דבוש (שהתראיין למדור הקודם) ב"סלון" המאולתר שלהם בכניסה לביתם הזעיר בשכונת הצעירים, גליה, (42) ואיזיק (55), הורים לאלה (5) ואלון (3) מלאים שבחים לאזור ולישוב

מה משך אתכם לברור חיל?

"חיפשנו מקום לבנות ולגור בו בדרום. היינו בכיוון גן יבנה ואז אחיה של גליה כיוון אותנו לכאן. הגענו לקיבוץ ולהרחבה ואהבנו את מה שראינו. המקום נראה רגוע, לא צפוף ולא בומבסטי. תוך שבועיים חתמנו על חוזה עם הקבלן. באנו לחפש כאן איכויות שאין במקומות אחרים."

והם בהחלט מכירים מקומות אחרים. איזיק רווי שהיות ארוכות במדינות זרות. גליה נולדה וגדלה בכפר ורבורג וחיה עם איזיק, בשנים האחרונות, במרכז. "גרנו באחד המקומות הסואנים בישראל, במרכז הרפואי שיבא. היה שם רעש בלתי פוסק, גם ביום הכיפורים, של אמבולנסים ורכבי חירום. כשהגענו לברור חיל חששנו שהילדים לא יוכלו להירדם, ללא הרעש הקבוע..."

גליה ואיזיק הם אנשים עסוקים ביותר. איזיק פיזיותרפיסט במקצועו ומקדם, במקביל, יזמויות בתחום המיכשור הרפואי. גליה מנהלת צוות קניין רוחני בחברת תרופות. במקביל, לצרכים מקצועיים, היא משלימה תואר במשפטים בקרית אונו. מדי בוקר יוצאים שניהם לאיזור המרכז.

איזיק לפתח תקווה, לאחר פיזור הילדים בגנים (יורה ותות) וגליה שמה פעמיה לבני ברק, בדרך כלל ברכבת.

יש לכם תחביבים?

"אין לנו זמן לתחביבים והשנתיים הקרובות צפויות להיות אינטנסיביות מאוד. בסופי שבוע אנו מבלים עם הקטנים, יוצאים לפיקניקים באזור ומגלים את יופיו. שנינו מבשלים ועסקנו בעבר באמנות. אולי המקום שיתפנה בבית החדש יאפשר חזרה לתחביבים."

האם יש עוד נושאים קהילתיים שמעניינים אתכם?

איזיק, יזם בנשמתו, מעוניין מאוד ביזמות קהילתית: "אשמח להיות מעורב בועדת כלכלה קהילתית. אני מאמין ביזמות כלכלית מקומית. יש להקים פורום לעסקים קטנים. יש כאן הרבה יכולות שלא הגיעו למיצוי. אני יודע ומשוכנע שהגורמים המסחסיים ישמחו להתגייס."

מה אתם מאחלים לעצמכם

ולאחרים כאן בקיבוץ?

"הולכים לקרות כאן הרבה דברים טובים", הם מסכמים.

מהגינה המאולתרת בדירת החדר השכורה בקיבוץ זה נשמע רומנטי ומלא כח.

בהצלחה!
אבי דבוש

בסוף דצמבר צפויים הפרידמנים לעבור מביתם הזעיר בקיבוץ לביתם החדש בהרחבה. "אנחנו מקווים להשפיע על הפיתוח של השטחים הציבוריים בשכונה", הם אומרים, "אם יש אפשרות לתכנן חורשות של עצים ארצישראליים, לטובת הילדים, נשמח."

טיול משימות

שנת בר מצווה במגזר הקיבוצי נחוגה כבר שנים רבות בטקסים ייחודיים המשלבים חוויה, הפתעה והתנסויות שונות ומגוונות של בני/בנות המצווה כהכנה לחיים. ביום חמישי, 21.10.10, נורתה יריית הפתיחה של שנת בר המצווה של ילדינו בטיול למצדה. יניב כהן, אביהן של רוני ונועם ואחד ממפיקי הטיול, היה שם ותיעד ברשימה שלפניכם

את הטיול, שהיה הפתעה מוחלטת לילדים התחלנו ביציאה בשעה 16:30 משער הקיבוץ כשהילדים יודעים שהם נוסעים לבקר ב"אוהל בדואי" בנגב. שלושה בעלי רכבים הסיעו את הילדים לכיוון הנגב בעוד ששאר ההורים התמקמו להם באיזור הבריכה והמתינו ליציאה. האתר הראשון שבו ביקרנו היה ביישוב הבדואי הלא מוכר, "אלסרה". ביישוב התארחנו אצל בני משפחה בדואית שקיבלו את פנינו בסבר פנים יפות, הכניסו אותנו לביתם ומהם שמענו על אורחות החיים בקרב הבדואים בנגב, על הקשיים לחיות ביישוב מבודד שאינו מוכר ע"י המדינה, למדנו כיצד הם מביאים מים, צורכים חשמל והופתענו לראות חיבור אלחוטי לאינטרנט בלב המדבר...

כשסיימנו את הביקור ביישוב הבדואי, נסענו ל"חורשת רן" באיזור

הנגב סמוך לתל ערד, שם בחשיכה לאור נרות, המתינו כל שאר ההורים והפתעה שהייתה נסוכה על פניהם של ילדינו, שלא ציפו לראות את הוריהם, ניכרה בהם בבירור. אחרי ששרנו לצלילי הגיטרה הנעימים של רוני רפפורט, אביה של פלג, ואחרי שאכלנו עוגה טעימה, בירכו ההורים את הילדים ושמונו פעמינו לכיוון המצדה. חצינו את ערד, התפתלנו במורדות ים המלח והגענו אל שערי המבצר העתיק. התמקמנו בשטח ונהנינו עד מאוד מארוחת ערב עשירה של בשרים על האש בחסותו של איתי שפיצר, אביה של רות.

לא נשכח כמובן את הסיפור המרתק של איילת שפיצר, שהשאירה אותנו במתח עד הסוף. המדריכים המקסימים של ילדינו, רינת וזוהר, הפעילו אותנו במשחקי חברה של הורים נגד ילדים ורק לקראת חצות החלה העייפות להתיש את הילדים הנמרצים ובזה

אחר זה הם שקעו בשינה עמוקה... בשעה 04:30 עברנו השכמת בוקר והתחלנו בטיפוס אל ראש ההר. הילדים כמובן טיפסו ראשונים והיו סקרנים לראות ולחוש את משק כנפי ההיסטוריה מרחף מעל ראשינו.

על המצדה נפלה בחלקי הקראה של נאום המרגש של אלעזר והיה מרתק לשמוע את הדיון הענייני והבוגר בהשתתפותם הערה של הילדים, על משמעות המאורעות במצדה, על קידוש החיים והדילמה אותה חוו הלוחמים. לאחר הסיוור במבצר וההתרשמות האדירה

מהמראות ומהנוף עוצר הנשימה, ירדנו לכיוון החניון לארוחת בוקר עשירה. בסביבות השעה 10:00 בבוקר התפזרנו איש איש ברכבו חזרה לעבר איזורנו.

בהפקת הטיול המיוחד הזה השתתפו יחד איתי גם איריס זוגתי, והזוג איתי ואיילת שפיצר. מן הראוי לציין את רוח ההתנדבות המרשימה של כלל ההורים, את האווירה הטובה ששרתה במהלך הטיול, את הבדיחות של ארז חגיבי, ואת ההתנהגות יוצאת הדופן של כלל הילדים. כולנו כבר בציפייה דרוכה לקראת המשימה הבאה... והכי חשוב: שתהיה זו שנת בר מצווה מהנה, מאתגרת, מלמדת ומעשירה.

יניב כהן

אונגוין, ג'מל ברור חיל

נועם בן-ציון, 33, בנם הבכור של שושי וגיורא, מתגורר בארבע השנים האחרונות עם אשתו ג'ן בלונדון ועובד כמנהל בכיר בחברת היי-טק. מטבע הדברים, המעבר מקיבוץ קטן בנגב לעיר גדולה כלונדון הוא מורכב ומרתק. בימים אלה ממש שוקד הזוג על תכנית להקיף את העולם ברכב במסע שיאריך שנה. בינתיים הוא יחלוק עמו בסגנון הכתיבה הייחודי שלו רשמים מחייו העכשוויים. דברים שרואים משם, לא רואים מכאן. זהירות, רשימה רטובה.

אני לא ממש יודע מה לספר לכם ואני גם לא ממש יודע מי מכם קורא את העלון הזה. אני מניח שאני אמור עכשיו לכתוב לכם על החיים באנגליה או לעשות איזו השוואה בין עבודה בקיבוץ לעבודה בסיטי של לונדון אבל כל זה די משעמם, לי ולכם. במקום זה בואו נדבר על גשם.

גשם זה נחמד ויפה. גשם זה טוב. גשם זה גם חשוב לחקלאות ושאר סיסמאות. אבל גשם זה גם רטוב. רטוב מאוד. ותזכרו – כמה שאתם רטובים – תמיד יש מקום לעוד.

גשם גם משפיע על ההתנהגות. לא כייף להיות רטוב. ואם יורד גשם יומיים ברצף אז זה גם מתחיל לבאס. אמנם אחרי שבועיים של גשם כבר מתחילים להתרגל לזה אבל אז, ממש לפני שטובעים, בא הקטע המוזר שבו מתחילים לעשות כל מיני דברים שלא ממש רגילים

אליהם. דברים כמו לשבת יום שלם בפאב (שזה דווקא סבבה) או להתחבר יותר מידי ל'רדיוהד' (שזה בעצם גם אחלה) או להבין למה 'הנה באה השמש' זה בעצם שיר עם המון תקווה וצפייה נכזבת. זה כבר עצוב ודי חריג לכאלה שבאו מארצות יבשות. ושפיל וסלווין לא יעלבו חלילה, אבל איך שלא תסתכלו על זה – רוב האנשים פה באנגליה די מוזרים. אז זהו, זה בגלל הגשם.

לאלה מכם ששמו לב לימים המיוחדים האלה בישראל שבהם כן יורד גשם; בשמים, למעלה, יש עננים. והם בדרך כלל אפורים או שחורים. אז תכניסו לתמונת הגשם הזאת מהפסקה הקודמת גם עננים כבדים ושחורים שיושבים לכם חצי מטר מעל האף וחוסמים את הכל: שמים, שמש, אוויר, חומס... עכשיו תוסיפו לזה רוחות שהרגע צברו מעט קור 'רענן' מהקוטב, תערבבו עם כפור, תטבלו בחושך מוחלט בשלוש אחר הצהריים והנה לכם תמונת מצב נהדרת של מה שהולך

כרגע באטמוספירה מעלי. וכן, יורד גשם עכשיו.

גשם זה דבר דינמי. למעשה, באנגלית – כך מסתבר, יש יותר מ-60 מילים שונות לתאר מים שנופלים לכם על הראש מהשמים. כל המשתנים אפשריים: מהירות הנפילה, נפח המים, המקצב, הזווית, העוצמה, רמת הרטיבות ביחס לאוויר, הכיוון והטמפרטורה. כל הסגנונות של רטוב. יש גם את אלה שבאים לכם בהפתעה, מורידים עליכם איזו מנה וממשיכים הלאה. יש את אלה שלא זזים מעליכם עד שאתם לגמרי ספוגים ואז מזמינים את הרוח הקפואה היא מהקוטב כדי להשלים את העניין. אבל הכי באסה זה לקבל אחד בקיץ, בדיוק כשהאש במנגל מוכנה לבואו המיוחל של הבשר.

אבל תכלס, זה שווה את זה. הכל ירוק. זה סוג מיוחד של ירוק (לא כזה ירוק סטלני ברור חיל) שלא רואים

בארץ הקודש והיובש. זה ירוק מפנק, רך, מתוק, מרגיע (אני באמת לא מדבר על כזה ירוק, סטלנים). ואת כל הירוק הזה לועסות המון פרות בריאות, מאושרות ועסיסיות שעטופות בהמון בשר. והבשר רך ומספיק חמאתי כדי שהגשם לא יכנס לתוך הפה וירטיב אותו. בקיצור, יש פה יופי של בשר. והנה גם הגעתי לפאנץ' שלי: הגשם הזה שווה את הבשר. אז עכשיו אני בסדר עם הגשם הזה.

נועם בן-ציון